

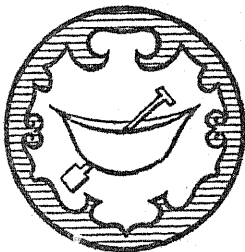
DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 15.—
Miesięcznie . „ 5.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie : Wiersz petitowy (trzy szpaty na stronie) Mk. 12.— Przed tekstem Mk. 5.— za wiersz (dwie szpaty na stronie). Drobne 30 fen. za wyraz.

Cena egzemplarza 2 Marki

№ 10. (21.)

Łódź, wtorek, 9 marca 1920 r.

Rok II.

Dział Sprawozdawczy.

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 15. d. 27 lutego 1920.

№ 304. Uchwalono wprowadzić w Głównej Kasie Miejskiej sprzedaż znaków opłaty stemplowej i asygnować na ten cel tytułem zaliczki stałej kwotę mk. 20,000.—, przyczem ustalenie ilości poszczególnej znaków polecono głównemu kasjerowi w porozumieniu z przewodniczącym Oddziału Podatkowego.

№ 305 Na wniosek Miejskiej Kasy Podatkowej № 467/20 z dnia 27 lutego 1920 r., w sprawie egzekwowania zaległych podatków od właścicieli domów, zakwalifikowanych przez Wydział Budownictwa do rozebrania uchwalono:

a) aby zezwolenia na rozbiórkę budynków wysyłane były przez Wydział Budownictwa po uprzednim otrzymaniu z Kasy Podatkowej potwierdzenia, iż wszelkie podatki są opłacone, i b) w razie nieuregulowania podatków i niemożności natychmiastowego pokrycia zaległości przez właściciela budynku, zezwolenia na rozbiórkę winny być przesyłane za pośrednictwem Kasy Podatkowej, aby jej dać możność odpowiedniego za-

bezpieczenia sobie wpływu zaległych podatków.

№ 308. Na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej № 378/20 VII z dnia 20 lutego 1920 r., uchwalono z dniem 15. lutego 1920 r. zaangażować d-ra Antoniego Goldmana na stanowisko chirurga Sekcji do Walki z Gruźlicą.

№ 315. Przyjęto do wiadomości i akceptowano wniosek Oddziału Podatkowego № IV-a 513/20 z dnia 27 lutego 1920 r., w sprawie zawieszenia przez Oddział czynności zaświadczenia ksiąg handlowych i przekazania tej funkcji całkowicie Wydziałowi Handlowemu przy Sądzie Okręgowym.

№ 319. Na wniosek № 2 Wydziału Dobroczynności Publicznej z dnia 10 lutego 1920 r. przedłożony Magistratowi odezwa № 3024/19 III z dnia 18. lutego 1920 r., postanowiono anulować uchwałę Magistratu № 88 z dnia 16. stycznia 1920 r. i podnieść opłatę za trumnę dla grzebanych na koszt miast ubogich do: mk. 80.—za trumnę dla nieboszczyka dorosłego, mk. 60.— za trumnę dla nieboszczyka od 12 do 16 lat, mk. 45.—za trumnę dla nieboszczyka od 7 do 12 lat, mk. 30.— za trumnę dla nieboszczyka do 7 lat. Opłatę za wywiezienie zwłok na

omentarz podniesiono do mk. 30.— i za dostarczenie trumny do domu do mk. 10.—

Jednocześnie uchwalono potrącać dostawcom trumien za drzewo, otrzymywane z Wydziału Budownictwa, po mk. 20.— za stopę sześcienną.

№ 321. Ze względu na demoralizujący wpływ na środowisko urzędnicze i wzburzenie opinii publicznej, wskutek pozostawiania na wolności urzędników, pociągniętych do odpowiedzialności za nadużycia w instytucjach miejskich przychyłono się do wniosku Wydziału Zaprowiantowania Miasta № 1019/20 II z dnia 19 lutego 1920 r. i uchwalono w tej sprawie zwrócić się z memorjałem do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych a jednocześnie odpisy tegoż przesłać Prokuratorowi Okręgu Łódzkiego oraz Województwu Łódzkiemu.

№ 323. Wobec znacznego podrożenia biletów tramwajowych uchwalono ilość bezpłatnie wydawanych pracownikom biletów miesięcznych ograniczyć do minimum.

№ 327. Zgodnie z wnioskiem Wydziału Zdrowotności Publicznej № 476/20 VII z dnia 26 lutego 1920 r. przyznano pracownikom szpitalnym, nie korzystającym z utrzymania w szpitalach, prawo korzystania z t.zw. deputatu żywnościowego narówni ze wszystkimi pracownikami Magistratu.

№ 330. Na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej № 265/20 VII z dnia 7 stycznia 1920 r., uchwalono zaangażować z dniem 1 marca 1920 r. do szpitala „Marji Magdaleny“ na stanowisko lekarza naczelnego d-ra F. Skusiewicza, pozostawiając nadal na stanowisku ordynatora szpitala, d-ra Mierzyńskiego.

(Posiedzenie 16. d. 1 marca 1920.)

№ 343. Na wniosek Wydziału Dobroczyńności Publicznej № 804/20 III z dnia 1 marca 1920 r., uchwalono

z zapasów Wydziału Zdrowotności Publicznej przeznaczyć dla „Domu dla Chorych Chronicznych“ wskazaną w załączniku ilość bielizny, niezbędnej dla utrzymania należytej czystości w zakładzie.

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół

13 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 23 lutego 1920 r.

Komplet radnych: 74. obecnych radnych: 46. Komplet członków Magistratu: 11, obecnych członków Magistratu: 9.

Posiedzenie otworzył o godzinie 7-ej min. 25 wiecz. zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. L. M. Kern, w obecności quorum Rady (55 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego r.r. sekretarzy: W. Adamskiego i K. Sadoczyńskiego oraz sekretarza przydjum, p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości;

1. Zawiadomienia radnych: Baumgartena Chwałbińskiego, Fichny, Geperta, Kaiffanego, Kałużyńskiego, Kenigsberga, Koziółkiewiczówny Langlebena, Marciniaka, Miucberga, Nowosielskiego, Płuciennika, Pogonowskiego, d-ra Rozenblatta, Wajsa, Waszkiewiczza, Włodarskiego i Zakrzewskiego, usprawiedliwiających swą nieobecność na posiedzeniu dzisiejszem.

2. Oświadczenie Prezydjum, że na sali obecny jest po raz pierwszy r. Jan Dudziński zastępca b. r. Marji Gajewskiej.

3. Odezwę Wydziału Budownictwa w sprawie oświetlenia gazowego w związku z uchwałą R. M. z dnia 13 stycznia 1920 r. w przedmiocie braku oświetlenia gazowego w mieście.

4. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 41 z dn. 9 lutego r. b. w sprawie polecenia nadesłania danych, dotyczących wartości, wywiezionych przez byłe władze okupacyjne.

5. Okólnik Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 6 lutego r. b. w sprawie zarządzenia, utrzymywania oraz budowania szpitali przez samorządy miejskie.

6, Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 38 z dnia 9 lutego r. b. w sprawie zakresu współdziałania Zarządów gmin w ściąganiu podatków państwowych.

7. Odezwe Magistratu № 1032/20-I z dn. 21 lutego r. b. treści następującej:

„Powołując się na odezwe naszą № 1032/20-I z dnia 16 lutego 1920 roku w przedmiocie wniesienia na porządek dzienny obrad Rady Miejskiej sprawy zatwierdzenia nowej taksy dorożkarskiej na rok 1920, niniejszym prosimy o dodanie w końcu uchwały Rady Miejskiej № 2 z dnia 17 lutego 1920 roku następującego uzupełnienia: „Za przejazd dorożkami parokonnymi płaci się o 25⁰/₀ więcej”.

8. Sprawozdanie Prezydium Rady Miejskiej w przedmiocie kar, nakładanych na członków Rady za nieobecność na posiedzeniach treści następującej:

„Wobec nie dojścia do skutku — z powodu braku quorum — posiedzenia Rady Miejskiej w dniu 20 sierpnia 1919 r., Przewodniczący Rady Miejskiej po raz pierwszy w dniu 22 b. m. zastosował względem pp. radnych nie przybywających na posiedzenia plenarne bez podania przyczyn usprawiedliwiających, kary, (zg. z art. 30 U. T. o S. M. wzgl. z p. 2 § 12 R. O. R. M.).

W związku z powyższym Prezydium Rady Miejskiej na posiedzeniu w dniu 27 września 1919 r., dążąc do [zapewnienia] quorum na posiedzeniach, postanowiło i nadal stosować kary, zaś kwoty wpływające z [tego tytułu] przeznaczyć na powiększenie biblioteki Kancelarii Prezydalnej.

Do dnia 15 lutego 1920 r. wymierzono 98 kar na ogólną kwotę mk. 1215.

Wobec nadesłania przez poszczególnych pp. radnych umotywowanych usprawiedliwień, Prezydium Rady Miejskiej umorzyło 51 kar w wysokości mk. 690.

Wpłynęło tytułem 30 kar. mk. 335.

Pozostaje do zafnkasowania mk. 190.-- za 17 kar dotychczas jeszcze nie uregulowanych a mianowicie:

za m. sierpień 1919 r.	1 kara mk.	10.—
„ „ wrzesień „	1 „ „	10.—
„ „ listopad „	5 „ „	60.—
„ „ grudzień „	1 „ „	10.—
„ „ styczeń 1920 r.	3 „ „	30.—
„ „ luty „	6 „ „	70.—

Jak widać z powyższego, niektórzy radni zalegają w uiszczeniu kar do 6 miesięcy.

Aczkolwiek Prezydium Rady Miejskiej dotychczas jeszcze nie korzystało z przysługującego mu prawa nakładania kar również i na tych członków Rady Miejskiej, którzy przybywają na posiedzenia z opóźnieniem, jednak obecnie ze względu na zbyt późne przychodzenie pp. rr. (często nawet z opóźnieniem 1¹/₂ godzinem) a co za tem idzie rozpoczynanie obrad plenarnych o godz. 7¹/₂ wiecz., Prezydium Rady Miejskiej nakładać będzie odtąd na członków Rady Miejskiej przybywających na posiedzenia po godz. 6¹/₂ wiecz. (uchwała Rady Miejskiej z dnia 27 maja 1919 r.), kary, przewidziane p. 4 § 12 R. O. R. M.

Prezydium tuszy jednak, że pp. radni w zrozumieniu ciężących na nich obowiązków, punktualnym przybywaniem swym na posiedzenia, nie zmuszą Prezydium do chwycenia się środka, do którego zniewolne będzie koniecznością.”

Uchwalono:

a) w sprawach, objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie nowej taryfy opłat budowlanych:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 106 z dnia 19 stycznia 1920 r., zatwierdza następującą taryfę opłat na rzecz Kasy Miejskiej za świadczenia różnego rodzaju, okazywane mieszkańcom miasta przez Wydział Budownictwa:

1. Za załatwienie prośby właścicieli prywatnych z wypowiedzeniem opinii Wydziału Budownictwa od mk. 6 — 30 stosownie do ilości pracy.

2. Za rozpatrywanie planów, przedstawionych do załatwienia:

a) od formatu mk. 10.—

b) dodatek od kosztu budowy 0,2⁰/₀.

3. Za dozór techniczny budowlany:

a) za deklarację o przyjęcie nadzoru nad budowlą:

od budowniczego mk. 10.—

od majstra „ 5.—

b) za każdorazowe obejrzenie budowli według przepisu po zezwoleniu na budowę mk. 30.—

c) za odbiór budynku w stanie surowym mk. 60.—

d) za odbiór i kontrolę wykonania filtra mk. 60.—

e) za każde dodatkowe oględziny lub skontrolowanie budowli, filtra, spowodowane przez właściciela i niezgodne z przepisami wykonania robót mk. 60.—

4. Za kopję kosztorysów i planów dla składania ofert przez przedsiębiorców od formatu i arkusza mk. 12.—

5. Ze zezwolenie na rozebranie budynków mk. 100.—

6. Za wystawienie świadectw o włączeniu gruntów prywatnych do obszaru miejskiego mk. 30.—

7. Za wystawienie świadectw celem regulacji hipoteki i założenia akt hipotecznych mk. 50.—

8. Za używanie 1 metr. kw. chodnika na ustawianie werand rocznie mk. 30.—

II. W sprawie przystąpienia Rady m. Łodzi do Polsko — Brytańskiego Towarzystwa:

Rada Miejska, przychyłając się do odezwy Towarzystwa Polsko — Brytańskiego i uznając korzyści, wypływające z nawiązania ściślejszej łączności kulturalnej i ekonomicznej pomiędzy Polską a Wielką Brytanią postanawia:

1) przystąpić do rzeczonoego Towarzystwa w charakterze członka rzeczywistego;

2) wyznaczyć na swego prawnego przedstawiciela członka Rady Miejskiej, wice-prezydenta Izydora Fatersona.

III. W sprawie petycji Związku Zawodowego Bibliotekarzy Polskich Koła Łódzkiego:

1) uznać, że w sprawie powyższej Rada Miejska raz już, a mianowicie w dniu 2 czerwca 19 r., zajęła stanowisko;

2) Wobec niezgłoszenia, zg. z regulaminem, wniosku w przedmiocie rewizji wzmiankowanego postanowienia — przejść nad sprawą do porządku dziennego.

IV. W sprawie przyznania Komitetowi Funduszu Stypendyjnego „Obrony Lwowa“ pewnej kwoty z funduszków miejskich:

Rada Miejska, przychyłając się do odezwy Rektoratu Szkoły Politechnicznej we Lwowie, postanawia:

1) W celu zasilenia Funduszu Stypendyjnego „Obrony Lwowa“, przeznaczonego dla pilnych i niezamierzalnych słuchaczy — polaków — Politechniki Lwowskiej, przyznac wzmiankowanemu Komitetowi z funduszków miejskich kwotę ogólną mk. 5.000.—, płatną w obligacjach miejskich, z zastrzeżeniem, aby ze stypendjów mieli możliwość korzystania słuchacze - polacy bez różnicy wyznania;

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

V. W sprawie nabycia gazomierzy od Konsorcjum Dzierżawców Gazowni Miejskich w Łodzi:

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 168 z dnia 30 stycznia 1920 r., postanawia:

1) nabyć od Konsorcjum Dzierżawców Gazowni Miejskich w Łodzi około 700 szt. gazomierzy po cenach, zaofiarowanych w odezwie Gazowni № 11588 z dnia 5 stycznia 1920 r., poddawszy ich uprzednio próbie;

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VI. W sprawie wznowienia poboru opłat od ładunków kolejowych na rzecz Kasy Miejskiej w Łodzi:

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 207 z dnia 6 lutego 1920 r., postanawia:

pobierać na rzecz miasta Łodzi opłaty od ładunków kolejowych, przywożonych do Łodzi i z Łodzi wywożonych według zasad następujących:

I. Na zasadzie prawa z dnia 2 marca 1910 roku na rzecz miasta Łodzi pobierana będzie przez lat 10 opłata od ładunków kolejowych,

przywożonych do Łodzi i z Łodzi wywożonych przez stacje Łódź—Fabryczną, Łódź — Kaliską, Karolew, Chojny, Widzew oraz przez wszelkie inne stacje w przyszłości powstać mogące, bądź położone w obrębie granic miasta, bądź też w odległości nie większej jak 3 kilometry od granic miejskich.

II. Opłatę miejską pobierają kasy kolejowe wyżej wymienionych stacji przy przyjmowaniu, względnie przy wydawaniu ładunków odbiorcom. Uiszczający opłatę miejską otrzymuje od kasy kolejowej dowód opłacenia należności. Wpływy z powyższych opłat za każdy miesiąc ubiegły winien Zarząd Drogi Żelaznej przekazywać Kasie Magistratu do dnia 15 każdego miesiąca z załączeniem specyfikacji wpływów. Magistratowi m. Łodzi przysługuje prawo sprawdzania wykazów, nadsyłanych przez odpowiednie stacje kolejowe, które mają obowiązek udzielania wszelkich informacji, dowodów i ksiąg, dotyczących opłat miejskich. Kontrola może być dokonywana nie częściej, jak raz na miesiąc, przyczem nie może rozciągać się na okres dłuższy, niż ostatni ubiegły kwartał.

III. Opłata miejska od ładunków kolejowych pobierana będzie w rozmiarach następujących:

- a) od przesyłek pospiesznych mk. 3.— za 100 kg wagi
- b) od przesyłek zwyczajnych mk. 2.— za 100 kg wagi
- c) od przesyłek wagonowych klasy A mk. 1.50 za 100 kg wagi
- d) od przesyłek wagonowych klasy B i C mk. 75. — za 100 kg wagi.

Uwaga: Opłatę oblicza się od każdego 10 kg przyczem niepełne dziesiątki kilogramów liczy się za pełne.

- e) od przesyłek klas 1 a, 1 b, 1 c mk. 5.— za 1 m. kw. powierz.

IV. Wolne od opłaty miejskiej są ładunki, przewożone przez stacje kolejowe transito, ładunki wojskowe, pocztowe, ładunki, stanowiące wła-

sność kolei inie wywożone poza obręb pomieszczeń kolejowych, wszelkie przesyłki bagażowe, oraz te ładunki miejskie i ładunki instytucyj dobroczynnych, które uzyskają specjalne zwolnienie od Magistratu m. Łodzi.

V. Upoważnia się Magistrat m. Łodzi do zwrotu Zarządom Dróg Żelaznych kosztów, związanych z poborem miejskich opłat od ładunków.

VI. Przepisy wykonawcze o porborze opłat od ładunków kolejowych wyda Magistrat.

VII. Uchwała niniejsza wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Władzę Nadzorczą i po urzędowym ogłoszeniu.

VIII. W sprawie ustawy o porborze opłat na rzecz Kasy Miejskiej w Łodzi za prawo jazdy po mieście:

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 206 z dnia 6 lutego 1920 r., zatwierdza w 3-ch czytaniach następującą ustawę o porborze opłat na rzecz Kasy Miejskiej za prawo jazdy po mieście:

§ 1.

Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dnia 23. lutego 1920 r. wznowia się, poczynając od roku 1920, pobór opłat na rzecz Kasy Miejskiej za prawo jazdy po mieście Łodzi od dorożek, wozów wszelkiego rodzaju, wózków ręcznych, powozów, bryczek, samochodów osobowych i ciężarowych, motocyklów i rowerów.

§ 2.

Opłatę pobiera się za rok kalendarzowy.

§ 3^a

Opłata roczna wynosi:

1) a. od dorożki jedno-	
konnej	mk. 100.—
b. od dorożki paro-	
konnej	„ 150.—
2) od wozu ciężarowe-	
wego, platformy, re-	
sorówki lub beczki	
asenizacyjnej	
a. o zaprzęgu jedno-	
konnym	„ 75.—
b. o zaprzęgu paro-	
konnym	„ 150.—

3) od wozu meblowego (zamkniętego)	"	350.—
4) od wozu kotłowego	"	300.—
5) od wózka ręcznego	"	10.—
6) a. od karety lub landa	"	2000.—
b. od karety jedno-konnej	"	1200.—
7) od wolantu wozu lub	"	600.—
8) " bryczki	"	200.—
9) " karawanu a. I klasy	"	500.—
b. II "	"	350.—
c. III "	"	150.—
10) " samochodu osobowego a. o sile do 15 koni mech. (sterowych) po	"	200.—
b. o sile do 25 H P	"	250.—
c. " " powyż.	"	300.—
11) od samochodu ciężarowego a. do 3 tonn po	"	750.—
b. do 4 tonn	"	1000.—
12) " motocyklu	"	75.—
13) " roweru	"	30.—

UWAGA I. O ile pojazdy, wymienione w punktach 6, 7 i 8 oraz samochody osobowe, wymienione w punkcie 10, należą do przedsiębiorstw wynajmu powozów, to opłacają 25% odpowiednich stawek lecz nie mniej, niż wynosi opłata od dorożki.

UWAGA II. Przy rejestrowaniu, wzgl. zgłaszaniu samochodów, właściciele obowiązani są przedstawić legitymacje samochodu.

UWAGA III. Wozy przyłączone do samochodów ciężarowych płacą połowę stawki, przewidzianej dla samochodu.

§ 4.

Opłata roczna winna być uiszczona na publiczne wezwanie Magistratu w trybie i terminie przezeń wskazanym.

Po okazaniu kwitu Kasy Miejskiej z uiszczenia opłaty, płatnik otrzymuje od władz policyjnych numer i legitymację na prawo jazdy po mieście.

Kwit Kasy Miejskiej bez numeru i legitymacji nie daje prawa jazdy po mieście.

§ 5.

W razie uzyskania prawa jazdy po mieście po dniu pierwszym lipca, opłaty obowiązują w połowie ustanowionej kwoty rocznej.

§ 5.

W razie odebrania numeru wzgl. legitymacji przez organy policyjne za wykroczenia przeciwko obowiązującym przepisom policyjnym, opłata nie podlega zwrotowi.

Gdyby natomiast władze policyjne z jakiegokolwiek powodu odmówiły wydania płatnikowi numeru, wzgl. legitymacji na prawo jazdy po mieście, Magistrat zwróci uiszczoną opłatę, o ile zostanie złożone odpowiednie zaświadczenie władz policyjnych.

§ 7.

Wolne od opłaty są: wozy, wózki ręczne, bryczki, powozy, samochody osobowe i ciężarowe, motocykle, rowery i inne środki lokomocji, należące do władz państwowych lub komunalnych, do Straży Ogniowej, Stacji Pogotowia Ratunkowego i towarzystw dobroczynności oraz zamiejscowe, opłacające podatek w swojej gminie.

Wozy i inne wymienione środki lokomocji, zaliczone do wolnych od opłat, z wyjątkiem należących do władz wojskowych i policyjnych, winny być zgłoszone w Magistracie m. Łodzi celem uzyskania bezpłatnych numerów i legitymacji na prawo jazdy, za zwrotem kosztów numeru i legitymacji.

§ 8.

Wszelkie uszkodzenia bruku, chodnika lub innej własności miejskiej, spowodowane nieostrożną jazdą lub zbyt wielkiem obciążeniem wozu, wzgl. samochodu, będą naprawione przez Magistrat, na rachunek właściciela wozu albo samochodu.

Niezależnie od tego, w razie powtarzających się uszkodzeń na wniosek Magistratu może być właścicielowi odebrane prawo jazdy po mieście bez zwrotu opłaty.

§ 9.

Winni niezastosowania się do przepisów niniejszej ustawy podlega-

ją karze, na zasadzie art. 138 kodeksu karnego.

§ 10.

Ustawą niniejsza obowiązuje od dnia 1. stycznia 1920 r.

§ 11.

Wskutek wydania niniejszej ustawy tracą moc dotychczasowe rozporządzenia władz policyjnych, co do pobierania w Łodzi opłat od wozów, wózków, samochodów, motocyklów i rowerów.

b) poza porządkiem dziennym za uznaniem nagłości:

I. W sprawie uruchomienia telefonów miejskich, wzgl. rozszerzenia istniejącej sieci telefonicznej:

Wówczas, gdy w Warszawie już od dość długiego czasu zostały uruchomione telefony, w mieście naszym dotychczas z telefonów korzystać mogą bardzo nieliczni abonenci. Okoliczność ta stanowi wielką przeszkodę w ogólnym rozwoju życia społecznego i gospodarczego miasta. Wobec powyższego, Rada Miejska wzywa Magistrat do podjęcia interwencji u odnośnych władz, celem szybkiego ogólnego uruchomienia telefonów w Łodzi, aby dać możliwość szerszemu ogółowi otrzymania połączenia telefonicznego.

(Uchwałę powzięto jednomyślnie bez dyskusji).

Ze względu na spóźnioną porę, przewodniczący o godz. 9 min. 15 wiecz. zamyka posiedzenie, odraczając rozpatrzenie reszty spraw, objętych porządkiem dziennym do następnego posiedzenia Rady.

Przewodniczący:

(—) L. Kern.

Prowadzący protokół. (—) P. Rundo

Protokół

14 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej
Łódź, dnia 24. lutego 1920 r.

Komplet radnych: 74. Obecnych radnych: 47. Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych członków Magistratu: 9.

Posiedzenie otworzył o godz. 6 min. 55 wiecz. przewodniczący Rady Miejskiej r. A. Remiszewski, w obecności quorum Rady Miejskiej (56 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy. W. Doleckiego i M. Jarbluma, oraz sekretarza Prezydium p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Babiackiego, Baumgartena, Bińkowskiej, Chwalbińskiego, Danielewicz, Fichny, Gepporta, Gerhardta, Hilszera, Janeckiego, Kaffanke, Kotkowskiego, Langlebena, Müntzberga, Nowosielskiego, Płuciennika, Pogonowskiego, Dr. Rozonblatt, Szymańskiego, Wajsa, Waszkiewicza, Węgieskiego, usprawiedliwiających swą nieobecność na posiedzeniu dzisiejszym

2. Odezwe Krakowskiego Towarzystwa Lekarskiego, w której wzm. Towarzystwo wyraża Radzie i Magistratowi m. Łodzi gorące wyrazy uznania za systematyczny plan walki z gruźlicą i dotychczasowe urządzenia ku urzeczywistnieniu tego planu dokonane. Towarzystwo poleca jednocześnie plan walki z gruźlicą w Łodzi jako wzór dla innych gmin.

Uchwalono:

a) w sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie zatwierdzenia „Ustawy o podatku od psów na rzecz Kasy Miejskiej w Łodzi“:

Rada Miejska w związku z wnioskiem Magistratu № 205 z dn. 6 lutego 1920 r. zatwierdza w 3-ech czytaniach.

Ustawę o podatku od psów na rzecz Kasy Miejskiej w Łodzi:

Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dnia 24 lutego 1920 r. wydaje się na zasadzie art. 6 p. 1 dekretu w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dz. Pr. z dnia 8. 2. 1919 r. za №. 14 p. 151) następującą ustawę o podatku od psów.

§ 1.

Kto posiada psa, starszego nad 6 tygodni, obowiązany jest do opłacenia podatku na rzecz Kasy m. Łodzi w wysokości mk. 40.— za rok kalendarzowy.

§ 2.

Od psów myśliwskich posiadacz płaci mk. 80.— za jednego psa, a za każdego następnego mk. 100.—

Od psów łańcuchowych, które są utrzymywane wyłącznie celem pilnowania gospodarstwa oraz od psów pociągowych — podatek roczny wynosi po mk. 20.—

§ 3.

Podatek winien być uiszczony z góry w dwóch równych ratach półrocznych na publiczne wezwanie Magistralu w pierwszym miesiącu każdego półrocza.

Podatek jednak może być zapłacony za cały rok z góry.

Przy wniesieniu podatku do Miejskiej Kasy Podatkowej podatnik otrzymuje pokwitowanie z uiszczenia opłaty, jak również znaczek dla psa.

§ 4.

Zwolnione od podatku są psy władz wojskowych i cywilnych lub ich funkcjonariuszów, o ile zostanie złożone zaświadczenie tych władz, że psy utrzymywane są wyłącznie do celów służbowych.

Magistrat — Oddział Podatkowy — może zwolnić od obowiązku uiszczenia podatku osoby niezamożne, którym z powodu kalectwa lub niedoświadczenia potrzebny jest pies do pomocy lub dla bezpieczeństwa.

Posiadaczom psów, wolnych od podatków. Oddział Podatkowy wydaje znaczki dla psa z odpowiednim zaświadczeniem.

§ 5.

Za psa, podlegającego opodatkowaniu zgodnie z § § 1-2, a nabytego w ciągu półrocza, winien być opłacony całkowicie za bieżące półrocze w przeciągu 2-ch tygodni od dnia obowiązku podatkowego.

Za psa, opodatkowanego gdzieś indziej, a przeniesionego później do Łodzi, należy ewentualnie dopłacić różnicę kwoty podatku.

§ 6.

Osoby przyjezdne, które przebywają w Łodzi nie dłużej jak 4 tygodnie, wolne są od uiszczenia podatku od tych psów, które należą do nich w czasie pobytu w Łodzi.

§ 7.

Kto nabędzie lub trzyma u siebie chwilowo przybłąkanego psa, kto się sprowadza albo przyjeżdża z psem, winien go w przeciągu 4-ch tygodni od dnia nabycia lub przyjazdu do Łodzi zgłosić w Oddziale Podatkowym Magistratu.

Szczenięta 6-cio tygodniowe uważane są za psy nowonabyte i winny być zgłoszone do podatku.

§ 8.

Właściciel nieruchomości lub jego prawny względnie mianowany zastępca, na publiczne wezwanie obowiązany jest do zawiadomienia Magistratu—Oddziału Podatkowego— o każdej osobie, utrzymującej psa w jego nieruchomości.

§ 9.

O ile posiadacz psa nie ma własnego mieszkania lub zamieszkuje w pokojach umeblowanych, to za zgłoszenie psa do podatku odpowiada również właściciel mieszkania.

§ 10.

O oddaniu innej osobie, o zaginięciu lub straceniu opodatkowanego czy wolnego od podatku psa, właściciel winien piśmiennie zawiadomić Magistrat—Oddział Podatkowy—w ciągu 2-ch tygodni.

Do zawiadomienia należy dołączyć otrzymane zaświadczenie § 4, a w razie stracenia psa również znaczki podatkowy.

UWAGA. W razie oddania psa na własność komu innemu, poprzedni właściciel obowiązany jest podać również imię i nazwisko oraz adres nabywcy.

W przeciwnym razie za podatek odpowiada poprzedni właściciel.

§ 11.

Za psy, o których oddaniu, zaginięciu lub straceniu nie zawiadomiono w pierwszym półroczu od dnia 15 stycznia, a w drugim—do 15 lipca, podatek winien być zapłacony za odpowiednie półrocze.

§ 12.

Zaległy w opłacie podatek ściąga się w drodze postępowania egzekucyjnego.

Psy, za które podatek nie może być ściągnięty, jak również psy, błąkające się bez znaczka lub ze znaczkami nieważnymi, zostaną zabrane przez czyszciciela miasta.

Zabrany pies może być zwrócony tylko wtedy, jeżeli zaległy podatek wraz z odszkodowaniem za utrzymanie psa zostanie wpłacony w ciągu 3-ch dni do Miejskiej Kasy Podatkowej.

Wysokość odszkodowania za utrzymanie psa określa Magistrat.

§ 13.

Wykroczenia przeciwko niniejszej ustawie podlegają karze na zasadzie art. 138 kodeksu karnego. Nieależnie od tego zostaną zabrane psy, których właściciele uchylały się od przestrzegania przepisów ustawy.

§ 14.

Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1-go stycznia 1920 r. a jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy, wydane w dniu 9 lipca 1915 r.

II. W sprawie nabycia budynku herbaciarni, położonego na placu miejskim przy ul. Przejazd Nr. 26:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 137 z dnia 26 stycznia 1920 r., postanawia:

1) nabyć za sumę mk. 7. 500.— od Łódzkiego Chrześcijańskiego Towarzystwa Dobroczynności położony na placu miejskim przy ul. Przejazd 26 budynek herbaciarni wraz ze znajdującymi się w nim ruchomościami:

2) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Uchwałę powzięto jednogłośnie.

III. W sprawie podwyższenia wynagrodzenia personelowi kuchni miejskich i zarządzanych przez instytucje społeczne:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Komisji Skarbowej i do Spraw Ogólnych, postanawia:

1) podwyższyć pobory pracowników kuchni miejskich i zarządzanych przez instytucje społeczne o 100 proc., podwyższając opłatę za każde 1000 obiadów, wydawanych dziennie, z 700 do 1400.—mk. miesięcznie:

2) w związku z powyższym oraz uchwałą Rady Miejskiej z dnia 16. II 1920 r. wniesić na ten cel do budżetu dz. III TK.—Kom. Tanich Kuchni w roku administracyjnym 1919 20 w tyt. II poz. 6 wydatków dalsze mk. 35. 000.—na okres 2-miesięczny.

3) wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w d. 1 niniejszej uchwały.

b) poza porządkiem dziennym, za uznaniem nagłościami:

I. W sprawie podwyższenia płacy pracownikom Oddziału Kominiarskiego oraz podwyższenia opłaty za czyszczenie i wycieranie kominów:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 286 z dnia 20. lutego 1920 r., postanawia:

1) podwyższyć z dniem 15. stycznia 1920 r., pobory czeladnikom do mk. 250.—, kandydatom do mk. 210, i chłopcom do mk. 120. tygodniowo;

2) podwyższyć z dniem 1. lutego 1920 r. na zasadzie ogólnych, wyłuszczonej w uchwale Nr. III Rady Miejskiej z dnia 9. lutego 1920 r., pobory majstrom i pracownikom Biura Oddziału:

3) podnieść wynagrodzenie na buty dla 30 kominiarzy o 50 proc.;

4) przyznać na wypadek choroby całkowitą pensję za pierwsze 2 tygodnie oraz połowę tejże w ciągu dalszych czterech tygodni choroby:

5) ubezpieczyć kominiarzy na wypadek śmierci i od nieszczęśliwych wypadków na sumę mk. 5. 000.—każdego;

podwyższyć opłatę za czyszczenie i wycieranie kominów od dnia 1 stycznia 1920 r. o 50 proc.;

7) podwyższyć w związku z powyższym wpływ z opłaty za czyszczenie kominów w dz. I, tyt. III, poz. 1 budżetu na rok administracyjny 1919 20 o kwotę mk. 39. 000.—oraz wydatki na utrzymanie Oddziału Kominiarskiego w dz. I, tyt. XI, poz. 1 tegoż budżetu podnieść o sumę mk. 36. 462;

8) wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. 1, 2, 3, 4, 5 i 6 niniejszej uchwały.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego, przewodniczący o godz. 7 min. 35 wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący;

A. Remiszewski (—)

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Protokół

15 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 25 lutego 1920 r.

Komplet radnych: 74. Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych radnych: 46. Obecnych członków Magistratu: 9.

Posiedzenie otworzył o godz. 6-ej min. 55 wieczór przewodniczący Rady Miejskiej r. A. Remiszewski, w obecności quorum Rady (55 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy: M. Jarbluma i A. Utę oraz sekretarza prezydium. p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Babiackiego, Baumgartena, Biłkowskiej, Boryslawskiego, Chwalbińskiego, Doleckiego, Fichny, Gepperta, Grossa, Janeckiego, Kaffanego, Kałużyńskiego, Kapłana, Kropfa, Langlebena, Nowosielskiego, Płuciennika, Pogonowskiego, dra Rezebiatta, Wajssa, Waszkiewicz, Węgierskiego i Zilberboga, usprawiedliwiających swą nieobecność na posiedzeniu dzisiaj.

Uchwalono

(poza porządkiem dziennym):

W sprawie obliczenia wyniku głosowania, w związku z okresem 3-im p. 1 § 25 R. O. R. M.,

Za wstrzymujących się od głosowania, i co za tem idzie za głosujących za danym wnioskiem, — uznać jedynie tych członków Rady Miejskiej, którzy, na właściwe zapytanie przewodniczącego, oświadczą się za tem przez podniesienie ręki.

Na porządku dziennym:

II-gie czytanie zamierzeń skarbowych Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1919/20:

Uchwalono:

I. W sprawie czytania budżetu:

Wobec zarządzenia rewizji postanowień R. M. a) z dnia 18 lutego r. b., w przedmiocie uproszczenia obrad nad budżetem, b) z dnia 27. stycznia r. b. odnośnie czasu trwania przemówień przy II-tem czytaniu

1) przystąpić do czytania budżetu, zg. z regulaminem, przyjętym na posiedzeniu Rady w dniu 27, stycznia r. b.;

2) ograniczyć czas trwania przemówień do 5 minut.

II. Wnioski ogólne

Rada Miejska wzywa Magistrat:

1) a. do zajęcia się najenergiczniejszą realizacją uchwał, powziętych

przez Radę Miejską, w sprawie umiastowienia gazowni i elekrowni i przystąpienia do umiastowienia pozostałych instytucyj użyteczności publicznej, jak to: tramwai, szlachtuzów i t. p.

b. do przedsięwzięcia energicznych kroków, w celu złagodzenia klęski mieszkaniowej biednej ludności naszego miasta przez budowanie z uwzględnieniem potrzeb zdrowotnych ludności i przez ograniczenie liczby pokoiów na mieszkanie dla klas posiadających;

c. do natychmiastowego przystąpienia do opracowania projektu robót publicznych na szerszą skalę, w celu zatrudnienia jaknajwiększej ilości bezrobotnych, przy uruchomieniu robót publicznych z nastaniem wiosny;

d. do przedsięwzięcia odpowiednich kroków, w celu polepszenia stanu aprowizacyjnego naszego miasta oraz podziału produktów w sposób jaknajdogodniejszy dla mieszkańców.

2) Wobec ustawicznie powtarzających się — często nawet bardzo poważnych — przekroczeń budżetowych poszczególnych wydziałów bez posiadania na to uchwał R. M., wzgl. Magistratu — Rada Miejska wzywa Magistrat do wydania właściwych zarządzeń, aby wydziały magistrackie, w przewidywaniu przekroczeń poszczególnych pozycji swego budżetu, zwracały się do Magistratu celem uzyskania wymaganego kredytu, bezwzględnie, przed poczynieniem jakichkolwiek wydatków z tego tytułu.

3) Rada Miejska wzywa Magistrat do skontrolowania sposobu prowadzenia inwentarza w poszczególnych wydziałach magistrackich oraz do uporządkowania, wzgl. racjonalnego zaprowadzenia ksiąg inwentarza, najpóźniej do dnia 1. kwietnia r. b. tam, gdzie wykonanie nie stoi na wysokości zadania.

III. W sprawie budżetu Dz. V Wydziału Szkolnictwa.

1. Wobec braku sił nauczycielskich oraz w celu uprzyśtępnienia ży-

czącym kształcenia się w zawodzie nauczycielskim, Rada Miejska postanawia:

a. znieść wpisy szkolne w Seminarjum im. Pestkowskiego, licząc od r. szk. 1920/21;

b. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

2) Rada Miejska postanawia, aby do komisji zakupu i podziału pomocy naukowych, zostali dokooptowani przedstawiciele wszystkich istniejących w mieście związków i stowarzyszeń nauczycieli szkół powszechnych;

3) Zważywszy, że wskutek ogólnego nagłego wzrostu cen, woźni w szkołach powszechnych, którzy przy komplecie 7 klas, muszą tam być specjalnie utrzymywani, nie mogą wyżyć w żadnym wypadku za dotychczasowe płace w wysokości mk. 300.— miesięcznie, Rada Miejska postanawia:

a) podwyższyć pobory wzmiankowanych woźnych do mk. 600.— miesięcznie;

b) wnieść na ten cel do budżetu Wydz. Szkolnictwa, w roku administracyjnym 1919/20 na okres 2 miesięcy, kwotę ogólną mk. 89.000.—, podwyższając poz. 9. Tyt. II do mk. 319.750.—;

c) wezwać Magistrat do wykonania postanowienia, zawartego w p. a niniejszej uchwały.

4) Przekazać, z poleceniem przedstawienia konkretnych propozycji przed ukończeniem II czytania zamierzeń skarbowych:

a. wnioski frakcji „Bund“, r. Drabarka i Tow., r. Wasilewskiego i Tow., r. Holenderskiego i Tow. i r. Helmana, w przedmiocie ustalenia pozycji: 2, 3, 4, 6 b, 10, 11, i 12 wydatków Tyt. II — Komisji Skarbowej;

b. wnioski frakcji „Bund“ oraz r. Helmana, w przedmiocie ustalenia pozycji 13 i 14 wydatków Tyt. II — łącznie Komisjom Skarbowej i do Spraw Ogólnych;

c. ostateczne ustalenie pozycji 6 e i 15. — Komisji Skarbowej.

5) a. Zatwierdzić:

Tytuł I.

w wpływach: poz. 1 m. 3.127.680.—
 poz. 2 28.800.—, poz. 3 — 3.500.—,
 poz. 4 — 495.—, poz. 5 — 600.—,
 poz. 6 — 120.—, poz. 6 a — 200.—,
 poz. 7 — 33.000.—, poz. 8 — 300.—,
 poz. 9 — 10.000.—, poz. 10 (nową)
 „Wpisy słuchaczy Uniwersytetu Powszechnego“ mk. 5.000.—, poz. 11 —
 Równoważnik za ziemię ze skarbu Państwa 175.000.— ogółem więc w kwocie 3,374.695 mk.

w wydatkach: poz. 1 — 2.200.—,
 poz. 2 — 113.425, poz. 3 — 12.000.—,
 poz. 4 — 2.000.—, poz. 5 — 3.000.—,
 ogółem więc w kwocie 132.625. mk.

Tytuł II.

w wydatkach: poz. 1 — 3.127.680.—
 poz. 3 a — „Równoważnik za ziemię dla t. zw. nauczycieli młodszych“ 175.000.—, poz. 4 a — 265.000.—,
 poz. 5 — 10.000.—, poz. 6 a 327.000.—,
 poz. 6 — 6.155.—, poz. 6 d — 41.000.—,
 poz. 7 — 670.000.—, poz. 8 — 204.000.—,
 poz. 9 — 319.750.—, poz. 16 — 68.000.—
 poz. 17 — 8.750.—, poz. 18 — 10.500.—

b. odroczyć ustalenie pozycji: 2, 3, 4, 6 b, 6, 10, 11, 12, 13, 14 i 15 do czasu przedstawienia konkretnych wniosków przez Komisję Skarbową, wzgl. do Spraw Ogólnych.

Z powodu spóźnionej pory przewodniczący o godzinie 9-ej min. 45 wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący:

(-) A. Remiszewski.

Prowadzący protokół: (-) P. Rundo.

Sprawozdanie Komisji Powszechnego Nauczania.

W okresie sprawozdawczym Komisja Powszechnego Nauczania w całym swoim składzie odbyła 3 posiedzenia. Poza tem wyłoniony z grona członków Komisji Wydział Wykonawczy rozpoczął swe prace w październiku i odbył 12 posiedzeń.

Prace Komisji zmierzały do osiągnięcia możliwie najdokładniejszej kontroli nad wypełnieniem obowiązku szkolnego przez dżiatwę, tym obowiązkiem objętą i możliwie najrychlejszego rozpoczęcia stosowania

Środków przymusowych w wypadkach nieusprawiedliwionego niedopełniania tego obowiązku.

Przez rozciągnięcie kontroli nad działalnością w wieku szkolnym Komisja spełnia najistotniejsze swoje zadanie, które jest: 1) czuwanie, aby wszystkie dzieci, obowiązane do nauki, zapisały się do szkół i 2) czuwanie, aby dzieci zapisane do szkół, regularnie uczęszczały na naukę.

Przy wypełnieniu pierwszego zadania Komisja napotkała poważne przeszkody z tej strony, z której najmniej można było się tego spodziewać. Mianowicie, niektóre szkoły średnie odmówiły dostarczenia materiału sprawozdawczego w postaci wykazów dzieci, zapisanych na naukę i, pomimo przypomnień, odezwy Komisji pozostawiły bez odpowiedzi. Pominąwszy już ideową stronę takiego stanowiska szkół średnich, które oznaczają brak zrozumienia społecznego posłannictwa szkoły, odmowa tarozbija planowość zasadniczych prac Komisji, zmierzających do osiągnięcia tak doniosłego celu, jakim jest wprowadzenie powszechnego obowiązku nauczania.

Nie posiadając narazie dostatecznych praw egzekucyjnych niezbędnych do skutecznego przeprowadzenia swoich zarządzeń, Komisja zmuszona była zwrócić się do Ministerstwa Oświecenia Publicznego z prośbą o poparcie jej w tej sprawie.

Jest rzeczą niewątpliwą, że ostatecznie zarządzenia Komisji respektowane być muszą, jednak w danej chwili z przyczyn wymienionych wyżej, dokonanie kontroli ulegnie znacznemu opóźnieniu, przez co obniży się znacznie celowość samej kontroli. Poza to na drodze do stwierdzenia, czy wszystkie dzieci, obowiązane do nauki, zapisały się do szkół, Komisja napotkała jeszcze jedną bardzo poważną przeszkodę natury prawnopedagogicznej.

Stojąc bowiem na gruncie dekretu "O obowiązku szkolnym", Komisja musiała zająć się stwierdzeniem, w których szkołach zasadniczo moż-

na czynić zadość obowiązkowi szkolnemu. Minimalnym programem takiej szkoły musi być program 7-mio klasowej szkoły powszechnej. Jeśli więc chodzi o szkoły powszechne miejskie i średnie, sprawa nie pozostawia żadnej wątpliwości. Atoli istnieje w Łodzi cały szereg szkół z bardzo niewyraźnym programem nauczania lub też zdecydowanie niższym od programu szkoły powszechnej. Dotyczy ostatnich należą również szkoły religijne dla dzieci wyznania mojżeszowego, czyli tak zwane "chedery". W sprawie tej Komisja zajęła stanowisko zdecydowane. Uchwalono, że chedery nie są uczelniami, w których można czynić zadość obowiązkowi szkolnemu; zgodzono się przytem, że właściele chederów, jak również i innych szkół o programie niezdecydowanym i o charakterze wątpliwym mogą starać się o koncesje na szkoły elementarne na zasadach ogólnych, zawartych w przepisach państwowych. Sprawę tę przekazano Radzie Szkolnej Okręgowej m. Łodzi, która w porozumieniu z inspektorem szkolnym opracuje normalny regulamin szkoły, czyniącej zadość obowiązkowi szkolnemu i petentom, stosującym się do przepisanych warunków, wyda odnośne koncesje. Wówczas Komisja będzie posiadała dokładny i kompletny rejestr szkół, w których można czynić zadość obowiązkowi szkolnemu. W ten sposób stworzony zostanie grunt stały, stanowiący podstawę prac Komisji. Narazie jednak sprawa komplikuje się o tyle, że Komisja, zgodnie z prawem, ignoruje szkoły religijne i kontroli nad nimi nie rozciąga, zaś dzieci, uczęszczające do tych szkół, nie może zapisać z urzędu do szkół powszechnych do czasu ustalenia normalnego regulaminu dla szkoły elementarnej prywatnej.

Co się tyczy kontroli nad uczęszczaniem działalności na naukę, to szczególnie pieczę Komisja otoczyła szkołami powszechnymi. Szkoły średnie, bowiem, posiadają same dość środków, aby utrzymać frekwencję na należą-

nej wysokości i o interwencję Komisji nie zwracają się, podając jedynie wypadki porzucenia uczelni przez dzieci w wieku szkolnym. Inaczej jest ze szkołami powszechnymi. Do uczelni tych uczęszcza ogromna liczba dzieci, zapisanych pod przymusem, z mocy obwieszczenia o obowiązku szkolnym.

Rodzice tych dzieci w bardzo wielu wypadkach nie uświadamiają sobie dostatecznie całej doniosłości wykształcenia. Stanowisko szkoły w szerokich kołach naszego społeczeństwa nie osiągnęło jeszcze należytej wyżyny. Stąd też praca w szkołach powszechnych cierpi bardzo z powodu nieregularnego uczęszczania dzieci. Otóż, zaprowadzenie ścisłej kontroli nad uczęszczaniem dziatwy na naukę osiąga cel podwójny. Zmuszając dzieci do regularnego uczęszczania do szkoły, rozwija w nich poczucie obowiązkowości, zaś szkole stwarza normalne warunki pracy. Wnosząc do życia rodziców obowiązek regularnego posyłania dzieci na naukę, stawia tem samem szkołę na należnym miejscu w społeczeństwie.

Zrozumią ją jest rzeczą, że w obecnym zwłaszcza czasie, ciężkim niezmiernie pod względem ekonomicznym, opuszczanie nauki przez dzieci niezawsze jest skutkiem nieuświadomienia lub opieszałości rodziców. W bardzo licznych wypadkach rodzice zmuszeni są (choć przedwcześnie) używać dzieci do pomocy w gospodarstwie domowym. Już samo dostarczenie dla rodziny środków żywności musi za częstokroć rodziców do wyręczania się dziećmi bądź w pieczy nad domem, bądź też w wystawianiu w szeregach, pospolicie „ogonkami“ zwanych. Poza tem brak odzieży lub obuwia wstrzymuje częstokroć dziatwę od regularnego uczęszczania na naukę zwłaszcza w porze zimowej. Pomoc społeczna, udzielana najbiedniejszej dziatwie za pośrednictwem szkół, jakkolwiek dość wydatna, nie jest jednak w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb.

Kierując się temi względami, Komisja była zmuszoną powiększyć szereg przyczyn, uznanych dekretem za usprawiedliwiające nieobecność dziecka na nauce, pozostawiając decyzję kierownictwu szkoły, które wnika indywidualnie w każdy poszczególny wypadek. Dekret, omawiając tę sprawę, stwierdza tylko możliwość istnienia „innych powodów, które przez nauczyciela za ważne zostaną uznane“. Komisja, natomiast, zaprowadzając kontrolę nad uczęszczaniem dziatwy na naukę, pragnie ujawnić wszystkie przyczyny nieregularnego uczęszczania, poznanie których ze względu na wyjątkową sytuację doby obecnej jest ważne niezmiernie.

W tej też myśli opracowany został schemat wykazów miesięcznych, jakie będą składane przez nauczycielstwo szkół powszechnych. Zawarty w nich niezmiernie cenny materiał statystyczny po przerobieniu przez biuro Komisji przedstawi dokładny obraz warunków, w jakich szkoła powszechna obecnie pracuje.

Głównym, atoli, celem kontroli, o której mowa, jest przyjęcie szkole z pomocą przez wywieranie odpowiedniego wpływu oraz przez nakładanie kar na rodziców, lekceważących obowiązek szkolny. Jeśli bowiem, kierownictwo szkoły uzna pewne wypadki nieobecności dzieci w szkole za nieusprawiedliwione i na posiedzeniu Rady Pedagogicznej zakwalifikuje jako karygodne, wówczas Komisja spieszy z zastosowaniem środków przymusowych, któremi rozporządza na mocy odnośnych postanowień dekretu. Zdając sobie jednak sprawę z ogromu pracy, jaką podjąć wypadnie, oraz mając obowiązek przesłuchiwania rodziców, zakwalifikowanych do ukarania, Komisja zmuszoną była pracę swoją w tej materji zdecentralizować przez utworzenie 13 instytucji filjalnych, kierowanych przez poszczególnych członków Komisji Powszechnego Nauczania. Instytucje te pod nazwą Komitetów Dzielnicowych,

Kom. Powsz. Naucz. narazie bez stałych siedzib, czynne będą w rozmaitych punktach miasta, grupując do koła siebie od 10 do 15 szkół powszechnych, zależnie od liczby oddziałów szkolnych. Zadaniem Komitetów Dzielnicowych K. P. N. będzie rozpatrywanie spraw o niedopełnienie obowiązku szkolnego, przesłuchiwanie rodziców, zakwalifikowanych do ukarania, oraz orzekanie o wysokości kar, jakie zastosować należy. Wnioski Komitetów Dzielnicowych K. P. N. o ukaranie rodziców dzieci, lekceważących obowiązek szkolny, po zatwierdzeniu przez Wydział Wykonawczy, będą przekazywane odnośnym organom egzekucyjnym.

Rejestrowanie wypadków nakładania kar oraz zbieranie tą drogą odnośnych danych w zestawieniu z miesięcznymi wykazami nieregularnemi uczęszczania dziatwy do szkół umożliwi zorientowanie się co do celowości i skuteczności zastosowanych środków przymusowych. Podniesienie się frekwencji w szkołach powszechnych będzie najoczywistszym tego dowodem.

Zaznaczyć należy, że już z początkiem bieżącego 1919/20 roku szkolnego biuro Komisji na podstawie miesięcznych wykazów frekwencji dziatwy w szkołach powszechnych — wydaje miesięczne sprawozdania, które umieszczane są w miesięcznych biuletynach Wydziału Statystycznego. Oczywiście otrzymanie nowych wykazów nieregularnego uczęszczania dziatwy wraz z rejestracją nakładanych kar niezmiernie wzbogaci i uzupełni miesięczne sprawozdania Komisji.

Jako materiał orientacyjny co do celowości, podejmowanych przez Komisję zamierzeń mogą posłużyć obecne wyniki jej prac, naogół bardzo zadawalniające. Wprawdzie dotychczas interwencja Komisji w wypadkach lekceważenia obowiązku szkolnego była tylko wypadkową i przygodną.

Jakkolwiek, bowiem, Komisja przygotowała plany, które miały

objąć wszystkie szkoły i miały być wprowadzone w życie dopiero w styczniu, to jednak poszczególnych wcześniejszych raportów i podań kierowników szkół o interwencję nie można było pominąć milczeniem. Zastosowane w tych wypadkach środki, jakkolwiek narazie bez nakładania kar, odniosły skutki pożądane, Przedewszystkiem, uświadomienie obowiązków, ciążyących na rodzinach dzieci w wieku szkolnym, dotarło do najszerzych kół społeczeństwa. Ponadto, sprawozdania kierowników szkół, żądających interwencji Komisji, wykazały znaczne podniesienie się frekwencji dziatwy.

Wreszcie, uporządkowanie sprawy nauczania dzieci w domu przez ustanowienie i ścisłe przestrzeganie specjalnych warunków należy do pozytywnych wyników pracy Komisji.

Kronika Miejska.

— **Żądania Pracowników szpitalnych.** W d. 20 lutego odbyła się w Magistracie narada w sprawie żądań pracowników szpitalnych pod przewodnictwem radnego Kerna. Obecni p. p. prezydent Rzewski, członkowie wydziału Zdrowotności: dr. dr. Koziolkiewicz, Tomaszewski i Goldman, Referent Wydziału Zdrowotności Kempner, przedstawiciele związku zawodowego: Gajda i Majchrzak oraz członkowie komisji ugodowej: Łętowska i Rapalski. Niektóre żądania, wysuwane przez związek stanowią w dzisiejszych warunkach wprost kuriozum. Ci, którzy nie otrzymują utrzymania szpitalnego domagają się wydzielenia im następującej racji żywnościowej: 15 funtów mięsa, 8 f. słoniny, 25 f. mąki, 2 korce węgla, 4 f. mydła, 5 f. nafty, 4 f. cukru. 4 f. kasy, 1 korzec kartofli. Prezydent Rzewski podkreślił, iż zasadniczo wydawanie produktów funkcjonariuszom miejskim rozwiązałoby radykalnie kwestję podwyżek, przy tym obecnym jednakże stanie rzeczy, jest to

nierozważalne. Wszyscy funkcjonariusze miejscy muszą być opłacani jednolicie i bez żadnych uprzywilejowań.

Dlatego Magistrat nie może uwzględnić żądań podwyższenia pensji o 100 do 170 % tymbardziej, iż większość pracowników szpitalnych ma całkowite utrzymanie. Przewodniczący Wydziału Zdrowotności dr. Koziołkiewicz żalił się, iż związek bierze w obronę swych członków, którzy nie posiadają odpowiednich kwalifikacji zawodowych, a nawet moralnych i tym sposobem przekracza swoje kompetencje. Dr. Goldman stwierdził, iż w razie upartego stanowiska pracowników, większość szpitali prywatnych będzie musiała być zamknięta. Radny Rapalski wzywał obie strony do umiarkowania i zaznaczył, iż strejk pracowników szpitalnych byłby czemś niesłychanie potwornym, gdyż odbiłby się najboleśniej na najbiedniejszych chorych. Przychyla się on do wniosku Magistratu, że wnioski o podwyżkę winny być jednolite dla wszystkich pracowników miejskich.

Komisja ugodowa skonkretyzuje wniosek pozumiewawczy i przedstawi go na ogólne zebranie związku zawodowego pracowników szpitalnych.

Jednakże w dniu umówionym przedstawiciele pracowników szpitalnych pp. Majchrzak i Gajda nie zjawili się w celu podpisania umowy.

— O gimnazjum dla dziewcząt.

Magistrat wysłał do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego memoriał z prośbą o otwarcie państwowego gimnazjum żeńskiego w Łodzi, przyczem wyraził gotowość oddania tej uczelni gmachu przy ul. Średniej № 16.

— **Wzorowe instytucje komunalne w Łodzi.** Cały szereg Magistratów miast prowincjonalnych zwraca się do Magistratu m. Łodzi z prośbą o udzielenie szczegółów praktycznego przeprowadzenia sprawy przymusowego nauczania.

Urząd Stanu Cywilnego m. Łodzi staje się również wzorem dla in-

nych miast. Gmina Żydowska w Białymstoku zwróciła się do Magistratu m. Łodzi z prośbą o udzielenie jej wskazówek w sprawie urzędzenia takiego urzędu. Magistrat udzielił wyczerpujących informacji.

Echa rozpraw budżetowych.

Pan radny Müntzberg jest zdania, iż sprawozdanie z jego przemówienia budżetowego, zamieszczone w № 7/18 „Dziennika Zarządu m. Łodzi, nie jest istotnym odzwierciedleniem myśli mówcy. By uniknąć choćby pozoru stronniczości chętnie zamieszczamy przedruk stenogramu mowy p. Müntzberga, a mian. ustęp kwestjonowany.

„Przechodzę teraz do drugiej części, części niezadowolonia z polityki Magistratu względem mniejszości żydowskiej, która mnie, jako przedstawiciela żydów, dotyka. Zdawałoby się, że jeżeli może być krzywdzony lud żydowski, to nie przez Magistrat Łódzki, składający się z żywiołów robotniczych, które same dotychczas krzywdy doznawały. Tymczasem, niestety, staje się tej ludności właśnie niesprawiedliwości największe, z tylko różnicą, że pod płaszczykiem demokratyzmu. Weźmy naprz. Wydz. Szkolnictwa, którym, istotnie, szczyścić by się należało i niestety, są te zasady wyprowadzonego przymusu szkolnego dla ludności żydowskiej, a zwłaszcza ortodoksyjnej, niczem innym, jak pętami niewoli, które całe społeczeństwo żydowskie zwalczać musi. Bo, proszę panów jakkolwiek uznajemy i szanujemy w zupełności język polski, polski charakter kraju i hegemonję narodowości polskiej, nie możemy jednak być obojętni względem narzucania nam przymusowego wyrzekania się wychowania naszych dzieci w duchu religijno-narodowym. Nie możemy być obojętni względem skazania naszych dzieci na przymusowe nabieranie innych przekonań narodowych i klasowych. Dlatego, jako przedstawiciel ludności żyd.-ortodoksyjnej zaznaczam, że właśnie lud ten, wierny swoim tradycjom, który świecić hartem woli, poświęceniem, pomimo prześladowań zachował swą odrębność narodową, i tym razem nie ugnie karaku wobec zakusów hasań asymilacyjnych i w takiej formie przymusu szkolnego nigdy w życiu uczuć nie zechce.

OGŁOSZENIE.

W Odziale Opałowym Wydziału Zaprowiantowania Miasta, ul. Średnia № 16 zaginęły asygnacje na drzewo № 289 i 290, wydane przez Wojskowy Zarząd Kwaterunkowy.—

Znalazca proszony jest o złożenie tychże w Wydziale Zaprowiantowania Miasta, ul. Średnia № 16 (pokój № 3)

Odnośne zastrzeżenie poczyniono.—

Magistrat.

OGŁOSZENIE.

Wydział Zdrowotności Publicznej Magistratu miasta Łodzi poszukuje przedsiębiorcy dla zwózki węgla, drzewa i wazryw do szpitali miejskich oraz innych instytucji tegoż Wydziału.

Ubiegający się o dostawę winni nadsyłać do dnia 10 marca 1920 r. oferty w zamkniętych kopertach, zaadresowanych na imię Przewodniczącego Wydziału Zdrowotności Publicznej, Plac Wolności № 1, pokój № 11, I piętro, wraz z wadium w wysokości Mk. 500.—

Nadto wymagana jest od dostawcy kaucja w wysokości Mk. 5.000.— po otrzymaniu dostawy.

Magistrat.

KONKURS.

Magistrat m. Łodzi niniejszym ogłasza konkurs na oddanie w dzierżawę prawa rozklejania w m. Łodzi afiszów, reklam i ogłoszeń na czas od dnia 1. kwietnia 1920 roku do dnia 31. marca 1921 roku włącznie.

Przedsiębiorcy, pragnący wziąć udział w licytacji, winni do dnia 20. marca 1920 roku złożyć w Biurze Centralnym Magistratu, Plac Wolności № 14, pokój № 25, oferty w formie pisemnej, podając w nich swoje warunki dzierżawy. Oferty należy składać w dobrze zapieczętowanych kopertach, opatrzonych napisem: „Dotyczy konkursu na rozklejanie afiszów“.

Reflektanci winni przedstawić pokwitowanie z Głównej Kasy Miejskiej na wpłaconą tymczasową kaucję w wysokości Mk. 1.000.— Osobom, których oferty nie zostaną uwzględnione, kaucja będzie zwrócona.

Szczegółowe warunki dzierżawy są do przejrzania w Biurze Centralnym Magistratu, pokój 25.—

MAGISTRAT
m. Łodzi.